

Då man som Fru i dansen hoppar,
 En hwar sig likwät kallt äskådar;
 Men ogift ser man en och annan,
 Då också åldren rynker pannan,
 Betrakta sig och smicker ge,
 Som kommer flickan till att le;
 Ja, jungfrulifwet, det är sålt :;

Så jungfrulifwet sällhet äger,
 Som mången åter önska plågar,
 När som hon trådt i ägta lif,
 Och ej mer är en herkarinn';
 Det är wäl ljust att ha en maka,
 Men mången wille den försaka;
 Ty jungfrulifwet sällast är. :;

Sag, fri från band och stild från smärta,
 Tillbringa lifwet på det bästa;
 En svartsjul' gumma mig ej bryr,
 Ej hindrar mig att wara yr,
 Och ofta tömma glädjens krua,
 Samt sofwa af mig lugnt mitt rus;
 Ja, unglarlslifwet, det är sålt. :;

En Ungkarl, han har fria dagar,
 Han nöje har, hwar han behagar,
 Han twingas ej utaf sin gumma
 Allt dit och dit med henne följa,
 Han kan dinera hos Sophi,
 Han kan soupera hos Fredric;
 Ja, unglarlslifwet, det är sålt. :;

Ej barnens skrik hans öra döfwar,
 Hushållning ej hans hufvud bryllar,
 Han wet ej af bekymmer mer,
 Sin att försörja blott sig sjelf,
 Och som han gör så sorgfritt lätt,
 Och gläder sig, blott han är mått;
 Ja, unglarislifwet, det är sållt. :;

Glädjens werld med unglarln följel,
 För honom lyckligt, lyckligt döljel
 Lifwets tunghet, lifwets bördor,
 Som så förswärrar mængens mödor;
 Och, när hans lifstråd är affkuren,
 Han wet att dit han warder buren,
 Hwarest han sorg åt ingen ger. :;

Jungfru-lifwet.

Ne! himmelskt skönt är jungfrulifwet,
 Det wet ej af en mon, som strider
 Mot sig i sina fria wal,
 Och hindrar sig att wara glad;
 Der hjertat alltid öppet står,
 Dock utan att sött smickel rår,
 Ja, jungfrulifwet, det är sållt. :;

Då ägta lifwet plågadt warder
 Utaf barn och många sorger,
 Man uti jungfrulifwet byser
 Lätt sinne, och är alltid yrer,
 Och dock ej slänker bort sin hand,
 Men älskas, firas af hwar man;
 Ja, jungfrulifwet, det är sållt. :;